

Maliana

Revista de Maià de Montcal i Dosquers
Abril 2007

N1

Primavera 2007

AJUNTAMENT DE
MAIÀ DE MONTCAL
I DOSQUERS

Serveis

Índex

HORARIS:

Ajuntament:

De dilluns a divendres, d'11 h del matí a 13 h de la tarda

Servei d'Urbanisme:

L'arquitecte atindrà les consultes el segon i quart dimarts de cada mes, d'11 h a 12.30 h

Jutjat de Pau:

Dimarts de 12 h a 13 h

Dispensari municipal:

-Metge:

Dr. Joan Hidalgo, dilluns i divendres de 12.45 h a 13.30 h

-Infermeres:

Concepció Pou, dilluns i divendres de 12.45 h a 13.30 h

Per a les urgències, tots els dies de la setmana:

CAP de Besalú – Telèfon: 972 590 5 73

Misses:

Dimenges i festius, a 2/4 d'11 h del matí, tret del primer diumenge de cada mes que la missa es fa a la Parròquia de Dosquers.

Correus a Besalú:

Horari d'atenció al públic, de dilluns a divendres de 9 h a 11 h del matí.

TELÈFONS D'INTERÈS

Ajuntament	972 591 0 51
Fax	972 59 08 01
Pàgina web	www.maiademontcal.org
E-mail	maiademontcal@ddgi.es
Consultori municipal	972 59 05 25
Urgències (CAP Besalú)	972 59 05 73 / 989 304 088
Creu Roja d'Olot	972 27 22 22 i 972 26 23 18
Ambulàncies Garrotxa	972 26 76 52 i 97 27 28 28
Mossos d'Esquadra	088
Centre d'Emergències	112
Bombers	085
Parròquia Mn. Eudald (Besalú)	972 59 00 55
Hospital d'Olot	972 26 18 00
Hospital de Girona J. Trueta	972 94 02 00 i 972 20 27 00
Hospital de Girona (Habitacions)	972 22 49 55
Servei Funerari (Poch de Girona)	972 20 23 35
Servei Funerari (Besora d'Olot)	972 26 08 71
Jutjat de Pau (Sant Joan les Fonts)	972 29 03 03
Servei d'aigües (Prodaisa)	972 20 20 78
FARMÀCIES DE TORN:	
Besalú	972 59 12 73
Sant Jaume de Llierca	972 68 72 01
Montagut	972 68 70 88
Castellfolit de la Roca	972 29 40 18
Tortellà	972 28 71 02

2	Serveis
3	Editorial
4	Informació Municipal
10	El poble en viu
14	Fem petar la xerrada
18	Esports
20	Història
21	Parròquia
22	Opinió
23	Gastronomia
24	Salut
25	Medi ambient
26	Temps era temps...

HORARIS DE TEISA

Dissabtes feiners (GIRONA-OLOT, per Banyoles)

Girona	Banyoles	Besalú	Olot
07:45	08:15		
09:15	09:45	10:03	10:30
10:15	10:45		
11:15	11:45	12:03	12:30
12:15	12:45		
13:15	13:45	14:03	14:30
15:15	15:45	16:03	16:30
17:15	17:45	18:03	18:30
19:15	19:45	20:03	20:30
21:15	21:45	22:03	22:30

Dissabtes feiners (OLOT-GIRONA, per Banyoles)

Olot	Besalú	Banyoles	Girona
07:30	08:00	07:15	07:45
		08:15	08:45
		09:15	09:45

09:30	10:00	10:15	10:45
		11:15	11:45
11:30	12:00	12:15	12:45
13:30	14:00	14:15	14:45
15:30	16:00	16:15	16:45
17:30	18:00	18:15	18:45
19:30	20:00	20:15	20:45

Olot	Besalú	Banyoles	Girona
09:30	10:00	10:15	10:45
		12:15	12:45
13:30	14:00	14:15	14:45
		16:15	16:45
16:30	17:00	17:15	17:45
19:30	20:00	20:15	20:45

Figueres - Olot - Vic	Olot	Besalú
Vic		

Figueres

Diari	07:00	07:30	08:05
Feiners		09:30	09:55
10:30			
Diari		17:15	17:40
18:15			
Diari		18:45	19:10
19:45			
Dimecres feiners			
	17:00	18:45	19:10 19:45

Figueres	Besalú	Olot	Vic
Diari	09:30	10:00	10:30
Dimecres feiners			
	13:15	13:45	14:15 16:00
Feiners	13:15	13:45	14:15
Diari	17:15	17:45	18:15
Diari	19:30	20:00	20:30

Editorial

La Maliana

Saber d'on prové el nom d'aquesta nova revista –que vol ser un document que passi a la posteritat– pot ser fins en cert punt fàcil. Com molt bé s'explica en la secció d'història d'aquesta nova publicació, ja existeixen documents de l'any 971, en el qual el comte Miró dona un alou al monestir de Besalú escrivint “in villa Maliana”, precisament el nom que hem volgut donar a la nostra revista municipal.

Així doncs, *La Maliana* serà, a partir d'ara, el mitjà de comunicació escrit del nostre municipi. Un mitjà de comunicació local i de proximitat que ens permetrà la possibilitat de conèixer-nos tots una mica més i millor i tenir, alhora, un coneixement més ampli i exacte sobre la nostra realitat social i cultural, així com de la nostra pròpia història.

Però, precisament, qui millor pot parlar, entre d'altres molts aspectes, d'on provenen els costums i la història de Maià de Montcal i Dosquers és la mateixa gent del poble. Per aquest motiu, ha estat molt fàcil editar un butlletí com “*La Maliana*”, no tan sols per la col·laboració incessable dels membres del consistori, sinó també de tota la gent que fa de Maià de Montcal i Dosquers un municipi ben viu.

D'aquesta manera neix un mitjà de comunicació local que, dins de la senzillesa, volem que sigui digne i prou

positiu per donar a conèixer diverses informacions que, de ben segur, seran d'interès de tothom.

Aquest primer número de *La Maliana* vol ser un nova etapa, un nou pas per a la comunicació entre els vilatans d'aquest poble. Vol ser un referent on tothom hi pugui participar, ja sigui a través d'històries, anècdotes del poble, a través de les seves vivències personals o, fins i tot, buscant documentació o fotografies antigues. Siguí quina sigui l'aportació, serà benvinguda en el proper número de “*La Maliana*”, ja que, de ben segur, n'hi haurà molts més.

Esperem que aquest butlletí sigui del vostre interès i que ens ajudeu a millorar-lo dia a dia, bé sigui amb les vostres aportacions com amb els vostres suggeriments. *La Maliana* ha de ser una revista plural i participativa feta per tots i adreçada a tothom, que reflecteixi la veritable vida social, cultural i històrica del nostre municipi.

Esperem, doncs, que aquesta nova iniciativa reflectida en *La Maliana* tingui molts anys de vida i, per tant, sigui portadora de vivències, activitats, il·lusions, problemes i realitats dels pobles que, una vegada escrits, quedaran per sempre en els anhels de la història.

L'Ajuntament

Editat per: Ajuntament de Maià

Redacció: Regidoria de Maià (continguts), Alba Sala (periodisme), Carles Gorbs (coordinació)

Disseny i muntatge: Marc Puigvert Vilert (JJ Comunicació)

Impressió: Gràfiques Fornells

Dip. legal: GI-446-2007

Amb la col·laboració:

Diputació de Girona

AJUNTAMENT DE
MAIÀ DE MONTCAL
I DOSQUERS

Informació Municipal

RESUM DELS PLENS

Ple ordinari del dia 26 de gener de 2007

Convalidacions

L'alcalde proposa al Ple la convalidació dels decrets d'Alcaldia següents:

Decret de data 14 de desembre del 2006: referent a aprovar el compte justificatiu d'una subvenció per a la Diputació de Girona de 2.000 euros en concepte d'ajuts per a equipaments culturals municipals.

Decret de data 4 de desembre del 2006: referent al recurs contenciós administratiu núm. 546/2006.

Decret de data 21 de desembre de 2006: Referent a aprovar l'encàrrec al Consell Comarcal de la Garrotxa, per tal que a través del Consorci de Medi Ambient i Salut Pública de la Garrotxa-SIGMA, redacti el Pla municipal d'abastament d'aigua del municipi de Maià de Montcal i procedeixi a demanar en nom del municipi els ajuts corresponents que atorgui el Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya d'acord amb la convocatòria d'ajuts MAH/3556/2006, de data 31 d'octubre.

Es proposa l'aprovació de les despeses:

Confecció de rètols. Import: 2.151,10 euros.

Treballs de màquines excavadores, per obrir el camí de l'aigua i per netejar una cuneta. Import: 1.175,08 euros.

Lloguer del camió cistella per poder arreglar avaries de l'enllumenat del municipi. Import: 129,92 euros.

Lloguer del camió cistella per poder instal·lar els llums de Nadal. Import: 417,60 euros.

Càrrecs per diferents treballs municipals del dia 28 de novembre del 2006 i 26 de gener del 2007. Import: 630 euros.

Impressió de 225 nadales. Import: 109,62 euros.

Paneres de Nadal per al personal laboral. Import: 410,15

El nou dipòsit de l'aigua.

euros.

Grava per col·locar els pals de les baranes del camp de futbol i per hores del servei camió grua. Import: 274,13 euros.

Aprovar la certificació d'obres núm. 3 de l'obra "Ampliació de l'emmagatzemament i captació de l'abastament d'aigua potable de Maià de Montcal"

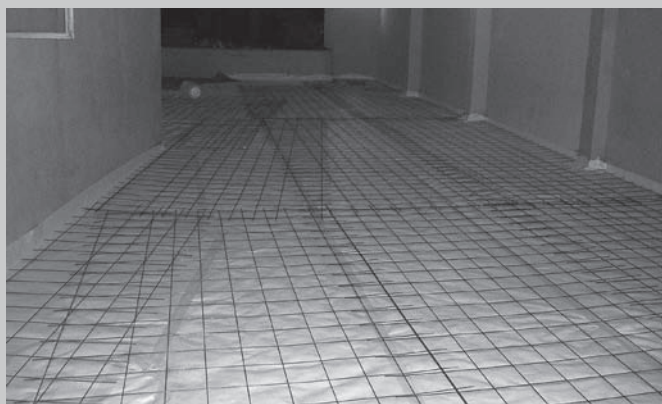
S'ha aprovat la certificació per un import de 57.156,82 euros.

Es proposa aprovar la concessió de subvencions

Vist l'escrit del Col·legi d'educació Infantil i Primària Salvador Vilarrassa de Besalú, de data 1 de desembre de 2006, en el qual sol·liciten un ajut econòmic per poder dur a terme les Jornades Culturals els dies 15,16,19 i 20 de febrer del 2007. El Ple acorda per unanimitat concedir-los una subvenció per un import de 170 euros.

Sol·licitar al Consell Comarcal de la Garrotxa l'encàrrec de la gestió administrativa, jurídica i tècnica per a la contractació, l'execució i la direcció de les obres "Projecte de renovació de l'enllumenat públic dels nuclis de Maià de Montcal, 1a fase A" inclòs en el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya-PUOSC, any 2006. Actuació número 2006/484 i aprovar el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Maià de Montcal i el Consell Comarcal de la Garrotxa pel qual s'ha de regular l'assistència tècnica de la contractació administrativa de l'obra de construcció del "Projecte de renovació de l'enllumenat públic dels nuclis de Maià, 1a fase A".

Sol·licitar a la Diputació de Girona un canvi de destí de la subvenció atorgada per l'obra "Projecte d'ampliació de l'emmagatzemament i Captació d'aigua potable de Maià de Montcal" Exp. AC/6913 (Fons de Subvencions 2006) per l'obra "Pavimentació de la Planta Baixa del

Les obres d'adequació i rehabilitació del Casal.

Casal de Maià”.

Aprovar el Pla de Protecció Civil de Maià de Montcal integrat pel Document bàsic, el manual bàsic d'actuació, el manual d'actuació per a emergències sísmiques, els annexos generals i el programa d'implantació i manteniment.

Aprovar inicialment el projecte extensió de l'aigua potable al disseminat de Dosquers-Sector Can Genassa. Ref. 2066/07, redactat per l'equip tècnic del Consell Comarcal de la Garrotxa, integrat per la Sra. M. Teresa Ercilla i Sans, arquitecta i pel Sr. Josep Martín i Jutglar.

D'acord amb la proposta efectuada per la mesa de contractació reunida en data 17 de gener de 2007, s'acorda adjudicar el contracte de consultoria i assistència per a la revisió del Pla General municipal de Maià de Montcal, i redactar el Pla d'Ordenació Urbana Municipal (POUM) pel procediment obert i pel sistema de concurs, d'acord amb el que disposa el text refós de la llei de contractes de les Administracions Públiques a l'empresa Solé Roman Arquitectes, SL, per un import de 78.000 euros, ja que és la proposició que va obtenir més puntuació de les set que van participar a la licitació, d'acord amb el plec de Clàusules Administratives particulars.

S'ha format la Mesa electoral per a les Eleccions a Cambres Agràries 2007.

En l'apartat de prec i preguntes, no hi ha cap tema a tractar.

Ple extraordinari del dia 7 de febrer de 2007

Es proposa aprovar el pressupost general i la plantilla de personal de l'Ajuntament de Maià de Montcal, corresponent a l'exercici 2007.

Pressupost general

Despeses

Despeses de personal	61.900,00
Despeses de béns corrents i serveis	103.719,00

Serveis

Despeses financeres	3.575,00
Transferències corrents	449.020,49
Passius financers	7.600,00

TOTAL	661.120,49
-------	------------

Ingressos

Impostos directes	82.126,00
Impostos indirectes	15.000,00
Taxes i altres ingressos	361.456,38
Transferències corrents	76.847,62
Ingressos patrimonials	4.900,00
Transferències de capital	68.579,50
Passius financers	52.210,99

TOTAL	661.120,49
-------	------------

Plantilla del personal:

Personal laboral d'activitat continuada administratiu 1a	1
Administratiu 2a	1
Auxiliar administrativa	1
Ordenança	1

Aprovar el pressupost relatiu als "Treballs previs d'execució d'obres d'urbanització de "Molí d'en Llorenç", el qual ascendeix a la quantitat de 232.000 euros i aprovar el repartiment provisional de les quotes urbanístiques.

S'acorda adjudicar a "Gestió d'entitats Urbanístiques S.L." els treballs relatius a l'emissió de rebuts i derrames girades en concepte de Quotes d'Urbanització de Molí d'en Llorenç, per un import de 28.659 euros IVA inclòs.

S'acorda adjudicar a "Gestió d'entitats Urbanístiques S.L." els treballs relatius a l'atenció i suport al parcel·lista de Molí d'en Llorenç, per un import de 28.659 euros IVA inclòs

S'acorda adjudicar a "Solé-Roman arquitectes S.L." els treballs de confecció de l'inventari de serveis i identificació de l'estat actual de la Urbanització de Molí d'en Llorenç, per un import de 26.100 euros amb la descripció que dels mateixos consten en la proposta presentada.

Pla d'Acció Local cap a la Sostenibilitat

El Pla d'Acció Local cap a la Sostenibilitat –conegut com a PALS– és el document base de l'Agenda 21 que, resumidament, és el Pla d'Acció que els Estats haurien de portar a terme per transformar el model de desenvolupament actual en un nou model de desenvolupament que satisfaci les necessitats de les generacions actuals sense comprometre la capacitat de les generacions futures. D'aquesta manera, amb aquest document, es volen crear un seguit d'estratègies i nous projectes per saber cap on cal orientar el futur del municipi, tant en la línia ambiental, econòmica com social.

El Pla d'Acció Local, però, no podria ser un document verídic i compromès al 100% sense la participació de tot el poble perquè, en definitiva, la ciutadania és l'element clau per obtenir un consens social. Per aquest motiu, el consistori de Maià de Montcal va procedir a unes enquestes, veí per veí, per saber, de primera mà, quines eren les màximes preocupacions i la seva opinió en relació amb temes tant socials, econòmics com ambientals.

D'aquesta manera, doncs, l'Ajuntament de Maià de Montcal va iniciar amb el suport de la Diputació de Girona i redacció de l'equip tècnic del Consorci de Medi Ambient i Salut Pública (SIGMA) l'any 2004, el procés d'elaboració de la Diagnosi que va continuar amb una segona fase de participació ciutadana i que culmina ara amb el Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat. Per aquest motiu, dins l'estudi previ, es van catalogar per punts forts i punts febles un seguit d'aspectes del municipi.

Entorn natural:

Punts forts:

- Maià de Montcal juga un paper de connector important a nivell territorial donada la situació de proximitat cap a l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa, així com per la seva xarxa hidrogràfica la qual connecta aquest Espai amb la Reserva de Fauna Salvatge de l'illa de Fluvià
- El mosaic de conreus estès per tot el municipi, sobretot a la zona central, també juga un paper important i actua de corredor biològic dins el municipi.

- La combinació de paisatge agrícola, forestal i fluvial en el conjunt del municipi, aporta gran riquesa de variabilitat i permet que les espècies es puguin desplaçar per tot el territori.

Punts febles:

- La nova autovia A-26 al seu pas pel municipi proposa una pèrdua de sòl i actua com a barrera fragmentadora, limitant la permeabilitat entre espais naturals.
- El patrimoni històric de Maià de Montcal es troba en bon estat de conservació, majoritàriament, però no es potencia el patrimoni natural del municipi.
- No existeix un Pla de Prevenció d'Incendis
- No existeix cap normativa que reguli la integració paisatgística de les àrees urbanes i industrials amb el seu entorn.
- El planejament vigent no dona cap protecció a la xarxa hídrica ni a l'espai forestal.
- L'actual carretera N-260 interromp significativament la connectivitat ecològica, atès que té diversos punts negres d'atropellament de fauna vertebrada.

Desenvolupament urbà:

Punts forts:

- La disposició dels veïnats i la conservació de moltes zones agrícoles planeres, ha permès la interrelació de sòl urbà amb el sòl agrícola.
- El sòl no urbanitzable té un paper de vital rellevància com a espai connector i configurador del paisatge.

Punts febles:

- El paisatge no s'ha considerat com a factor de base en la definició del planejament urbanístic municipal.
- La manca de serveis bàsics a la urbanització del Molí d'en Llorens (urbanització no legalitzada), així com també la barreja d'estils i un cert barraquisme, crea un impacte visual negatiu important. A més, presenta un alt risc d'incendi.
- Part del territori planer de Maià de Montcal és una zona propensa a esfondraments per dolines.
- El pas de l'autovia A-26 pel municipi pot intuir una atracció residencial que pot comportar canvis d'usos del sòl.

- El planejament vigent a Maià de Montcal són unes Normes Subsidiàries de l'any 1984.

Aspectes econòmics:

Punts forts:

- Tot i que el sector d'ocupació de la població més important és el terciari, el primari és el que ofereix més llocs de treball.
- El pas de l'autovia A-26 pot influir en l'activitat econòmica del municipi.
- El fet que el municipi ha mantingut una vocació agrícola-ramadera tradicional, ajuda a mantenir la qualitat paisatgística i ecològica.

Punts febles:

- La majoria de la població ocupada treballa fora del municipi, bàsicament en el sector terciari.
- Elevada mobilitat associada a motius laborals i a la manca de transport col·lectiu.
- Malgrat la bona comunicació viària i la seva posició estratègica, el municipi no ha apostat per una economia de serveis ni industrial.

Ús dels recursos naturals i de contaminació

Punts forts:

- El municipi ha aprovat la redacció d'una ordenança reguladora dels residus ramaders i una moratòria per a noves instal·lacions ramaders d'acord amb el programa de Gestió de Dejeccions Ramaderes de la Garrotxa.

Punts febles:

- En tot el municipi només hi ha 2 pous legalitzats, tot i que més del 40% dels habitants no està connectat a la xarxa d'abastament municipal.
- No hi ha control sobre les fosses sèptiques del municipi tot i l'elevada proporció de població dispersa.
- Una part de la població, tant població dispersa com nuclis relativament importants, no es troba connectada a cap sistema de sanejament.
- No hi ha cap sistema de fiscalitat per a la generació de residus i no es promou la seva minimització.
- En el municipi hi ha excedents en la producció de dejeccions ramaderes en relació amb les capacitats del territori per absorbir-les, sense considerar que, a més, s'utilitzen molts adobs químics.
- Hi ha una dependència energètica total de les fonts no renovables.
- Malgrat la proximitat del gasoducte que travessa la comarca, no hi ha cap derivació al municipi de Maià de Montcal, el qual no disposa de gas natural canalitzat.

Aspectes socials

Punts forts:

- Recuperació demogràfica causada principalment a les persones que han fixat la seva residència al municipi, especialment a la immigració procedent d'altres països.

Punts febles:

- El destacat índex d'envelliment (24%) juntament amb la distribució disseminada de la població, genera la necessitat d'un increment i una adaptació dels serveis bàsics.

Serveis bàsics

Punts forts:

- Compta amb un centre cívic on s'hi desenvolupen activitats culturals.
- El municipi té una piscina municipal, un camp de futbol i una pista poliesportiva a disposició dels habitants del poble.

Punts febles:

- Hi ha una manca de transport col·lectiu regular que connecti Maià de Montcal amb els nuclis urbans importants com Figueres, Olot o Banyoles, adaptat a les necessitats de la població.
- La inexistència d'una escola d'educació infantil i de primària perjudica la cohesió escolar i dificulta les interaccions entre els nens i els joves de Maià de Montcal.
- El servei mèdic és insuficient, el consultori només és obert unes hores dos dies per setmana.

D'aquesta manera se seguiran nou línies estratègiques, programes d'acció i activitats al poble.

Línia 1: Potenciar la comunicació i participació amb l'administració local i comarcal.

S'elaborarà i difondrà un butlletí periòdic de les decisions municipals i es potenciarà la pàgina web de l'Ajuntament com a punt d'accés a la informació. Es fomentarà la participació en la presa de decisions municipals d'accions. Per aquest motiu, es volen promoure mesures per estimular la participació de la població per tal de col·laborar en la presa de decisions municipals. Es millorarà la gestió ambiental a l'Ajuntament i per això

es volen incorporar aspectes ambientals en els nous plecs de concessions de serveis municipals i impulsar unes bones pràctiques ambientals a l'Ajuntament.

Línia 2: Preservar i millorar el patrimoni natural i cultural de Maià de Montcal.

Es promourà la conscienciació de la vàlua de l'entorn natural i arquitectònic del municipi amb accions com potenciar els elements d'interès natural i arquitectònic del municipi, mantenir els espais connectors i altres espais lliures, millorar i mantenir els camins rurals i recuperar els camins ramaders i minimitzar els riscos ambientals amb plans de prevenció i emergència.

Es vol millorar el medi hidrològic recuperant i millorant les fonts i potenciant la seva funció lúdica i social. També es vol recuperar, millorar i mantenir el bosc de ribera de tots els cursos fluvials del municipi, especialment, el riu Fluvià, la riera de Maià i la riera de Segueró, així com atemenar els cursos fluvials del municipi. Per últim, es vol millorar els boscos del terme municipal impulsant els Plans Tècnics de Gestió i Millora Forestal (PTGMF), aplicar la normativa de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, potenciar i millorar l'agrupació de Defensa i Millora Forestal, així com fer un Pla de Prevenció d'incendis Supramunicipal.

Línia 3: Equilibrar les activitats econòmiques amb la població i l'entorn

Potenciar i mantenir el sector primari fomentant produccions agràries de productes d'alt valor afegit, introduint mesures de recanvi generacional en el sector primari i promoure el control comarcal de la gestió dels residus ramaders.

També es vol definir el marc de desenvolupament econòmic promovent i plantejant a nivell municipal una estratègia per a la ubicació del sector terciari.

Millorar el mercat de treball és una de les altres propostes i es vol fer promovent l'accés al treball de la població del municipi i crear una borsa de treball. Per últim, es vol promoure i potenciar el turisme sostenible potenciant l'ús dels itineraris existents i crear-ne de nous, potenciar l'associació Comarcal de Turisme Rural i promocionant el turisme relacionat amb els valors naturals i arquitectònics que ofereix el municipi.

Línia 4: Fomentar el desenvolupament urbà

Es vol repensar el sòl urbà i urbanitzable no consolidat redactant el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal per protegir el sòl no urbanitzable i fer una millora de la qua-

litat de l'espai urbà elaborant una ordenança municipal que incorpori criteris de sostenibilitat en l'edificació, millorar la imatge urbana amb les façanes i la rehabilitació d'edificis, soterrar les línies elèctriques, rehabilitar i ocupar els habitatges vacants, promoure el manteniment de les masies reconegudes en el Catàleg de Masies i legalitzar la urbanització El Molí d'en Llorens.

Línia 5: Afavorir una mobilitat sostenible

Millorar la mobilitat, creant una via verda que connecti Maià de Montcal amb la Garrotxa i el Pla de l'Estany, promoure una campanya de sensibilització ciutadana per a una mobilitat sostenible, i impulsar un canvi cultural en relació amb l'ús i a l'abús del vehicle privat, promoure la coordinació intermunicipal per millorar l'oferta del transport públic comarcal i disminuir l'impacte visual i acústic de la futura A-26.

Línia 6: Millorar l'eficiència en l'ús dels recursos naturals i reduir la contaminació

Promoure l'estalvi energètic i l'ús de les energies renovables fomentant la implantació d'energies renovables i l'estalvi energètic a les indústries i als habitatges, introduir l'ús de l'energia solar als equipaments i dependències municipals, millorar l'enllumenat públic en temes d'eficiències energètica i reduir la contaminació lumínica.

Línia 7: Avançar en la qualitat dels serveis i equipaments municipals i comarcals

Promoure una gestió dels residus basada en la minimització, la reutilització i el reciclatge fomentant la millora de la recollida selectiva als diferents nuclis del municipi, fomentant l'autocompostatge i potenciant la deixalleria comarcal de la Garrotxa.

Gestió integral del cicle de l'aigua continuant millorant el sistema de l'aigua (abastament, potabilització i sanejament) del municipi, conscienciar la població sobre la necessitat d'un ús i consum racional de l'aigua i preveure una xarxa separativa d'aigües pluvials a les noves zones urbanitzables.

Línia 8: Promoure l'educació, la cultura i la salut

Promoure un projecte educatiu i cultural global, donant prioritat a l'educació i a l'accés al coneixement per al conjunt de la població, promoure activitats al centre cívic, fomentar l'interès dels ciutadans per formar-se en noves tecnologies, vincular i articular activitats culturals i educatives intergeneracionals i crear un centre

d'educació primària i infantil al municipi.

Apropar els serveis assistencials avaluant mitjançant un protocol el grau de satisfacció sanitària per tal de vetllar per la millora del serveis sanitaris del municipi, promoure i col·laborar en les campanyes de prevenció sanitària dels diferents col·lectius, millorar l'horari d'atenció al públic del consultori local del municipi, vetllar pels serveis a domicili adreçats a la gent gran, promoure la creació d'una farmaciola.

Línia 9: Potenciar la qualitat de vida i la cohesió de social

Fomentar l'accés a l'habitatge fomentant el lloguer i promovent l'habitatge social.

Augmentar la cohesió social, enfortint els mecanismes

d'equitat i participació promovent l'ampliació de les cobertures de protecció social als sectors més necessitats, sobretot gent gran, persones amb disminució i lluita contra la pobresa i impulsant mesures de cooperació i solidaritat global.

Potenciar el civisme ciutadà a la vida associativa buscant mecanismes per aproximar la població a les activitats i als serveis que ofereix el municipi i potenciant les associacions existents i fomentar-ne de noves.

Així mateix el pressupost del PALS (10 anys) és de 285.800 euros.

Transport de persones grans

L'Ajuntament de Besalú ha posat en funcionament un vehicle de transport adaptat que coordina el transport de persones grans i amb mobilitat reduïda de Besalú i rodalies. Es tracta d'un servei municipal d'atenció especialitzada de suport a les persones grans.

Ateses les peticions de diferents persones jubilades de Maià de Montcal i Dosquers que no disposen de vehicle propi, l'Ajuntament de Maià de Montcal va acordar amb el servei de transport de Besalú que tots els dimarts –va entrar en vigor el passat mes d'abril de 2006– a les 9.30 h, es recolliria la gent gran al nucli de Maià (al costat del parc infantil, davant de Can Patllari) per portar-los a Besalú, i a les 12.00 h els recollirien davant les escoles

de Besalú i els tornarien a Maià. El preu d'aquest servei és d'1 euro per viatge i ha tingut una gran acceptació entre la gent del poble.

A part d'aquest servei de dimarts, també poden fer, tots els interessats, la petició del transport de forma particular i ho poden sol·licitar de la manera següent:

La persona que necessita el transport o un familiar seu el demanarà per telèfon a Cal Campaner de Besalú – 972 59 00 97 o bé 972 59 12 45 la petició de servei: dades personals (nom, cognom, adreça i telèfon), a més de la data i el destí del servei.

Àpats a domicili

S'ha posat en funcionament el servei d'àpats a domicili adreçat a persones que per motius físics, psíquics, socials o d'edat tenen la necessitat que des del consultori els portin dinar a casa seva. El que pretenen és assegurar una alimentació adequada i equilibrada per a les persones que ho necessiten. Es tindrà en compte la dieta personal que el metge indiqui a cada persona (normal, per a diabètics, assòdica, etc.)

El dinar té un cost de 2,70 euros i consta d'un primer plat, un segon i postres.

Totes aquelles persones que en tinguin necessitat es poden adreçar a l'Ajuntament al telèfon 972 59 10 51

El poble en viu

Homenatge a Ernest Lluch

En l'homenatge es va poder escoltar un quartet de corda de l'Escola Superior de Música de Catalunya.

El poble de Maià va viure el passat 26 de novembre un dels actes institucionals més destacats del municipi. I és que en el poble hi ha enterrat Ernest Lluch, el qual el 21 de novembre del 2000 va ser assassinat per ETA "per parlar massa", tal i com va declarar en el seu moment la filla de Lluch, l'Eulàlia. En l'acte –on no hi va faltar cap veí del poble– se li va voler retre homenatge en el sisè aniversari del seu assassinat.

Sense adonar-se, el poble garrotxí va ser testimoni d'un fet insòlit: dos presidents de la Generalitat de Catalunya junts en un acte. I és que en l'homenatge s'esperava la presència del president electe, José Montilla, tenint en compte que aquest encara havia de ser investit president de la Generalitat de Catalunya. Mentre les autoritats municipals, així com regidors i tots els veïns del poble s'aplegaven al cementiri acompanyats per la plana major socialista gironina com Joaquim Nadal, Joan Manel del Pozo, Marina Geli, així com els delegats del Govern i de Cultura, Ferran Cordon i Josep Quintanas, l'alcalde d'Olot, Lluís Secret, i alcaldes i regidors de molts pobles de les rodalies, el president en funcions de la Generalitat, Pasqual Maragall arribava amb el seu cotxe particular a l'acte acompanyat per la seva dona, Diana Garrigosa i els seus dos néts.

No va faltar cap autoritat política del poble, cap veí i es van poder veure cares populars de la plana política socialista.

L'alcalde de Maià, Josep M. Alsina, junt amb els dos presidents de la Generalitat de Catalunya.

Després d'escoltar un quartet de corda de l'Escola Superior de Música de Catalunya –el qual va interpretar diverses peces musicals– el regidor de Maià, Ernest Pibernat, va llegir el poema Candela, del poeta grec Konstandinos Kavafis. Seguidament, Eulàlia Lluch va posar un ram de roses vermelles al nínxol del seu pare i, més tard, ho van fer el dos presidents, moment en què Maragall va recordar a Montilla aquella intervenció de Lluch en un míting a Sant Sebastià en què uns joves no van parar de cridar-lo i ell va replicar-los dient que "mentre cridaven, no mataven".

Festes d'estiu

Dins les activitats que es van programar el passat 2006, des de l'Ajuntament de Maià en destaquen moltes com, per exemple, les Festes d'Estiu, per a les quals s'hi ha programat, a la piscina municipal, el campionat d'escacs i juguem a la botifarra. En aquestes activitats s'hi va inscriure força jovent del poble.

Casal d'estiu i curs de natació

Sopars d'estiu

Els vespres d'estiu van servir per programar sopars com el que es va celebrar el dia vuit de juliol a la piscina municipal en el qual hi va haver entrants de peix, un suquet també de peix, així com postres i cafè. En finalitzar es van poder escoltar havaneres.

Nits d'estiu

Les nits d'aquest estiu han proposat moltes activitats per sufocar la calor. Per aquest motiu, el dia 6 d'agost, es va fer una banyada nocturna popular i després una xocolatada.

La Festa del futbol

El futbol de Maià juga un paper molt destacat en les activitats que s'organitzen per al poble. Per aquest motiu, el dia 12 d'agost, es va fer la Festa del Futbol, amb una fideuà i, per acabar, ball per amenitzar la festa. Degut al mal temps es va celebrar al casal del poble, en lloc de la piscina

Música a la fresca

La música és una de les activitats més programades a Maià i és que tot el poble hi participa. Per aquest motiu, el dia 19 d'agost, es va poder escoltar, fins a altes hores de la nit, Música a la Fresca.

Inici de la temporada futbolística

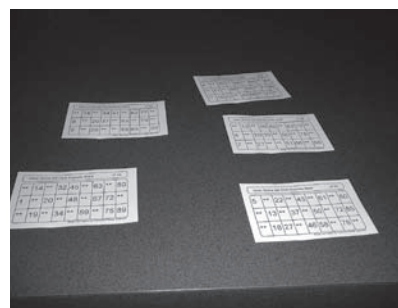
La temporada futbolística s'inicia al setembre. Així doncs, el 2 de setembre es va voler donar la benvinguda a l'equip de futbol de Maià i tot seguit es va fer un Torneig.

La castanyada

Les festes d'estiu finalitzaven amb la presentació de l'equip de futbol, però es van programar moltes altres activitats, entre les quals, la castanyada popular. Dins d'aquest acte també s'hi va incloure una trobada entre tota la gent del poble al Casal de Maià per veure, a través d'una pantalla gran, el partit Barça-Chelsea. En el transcurs del partit de futbol es van servir entrepans per calmar la gana de molts dels presents en la trobada. Un cop va finalitzar l'encontre futbolístic, va tenir lloc la castanyada popular, en el mateix casal del poble

La Nit de Nadal

El Nadal és una festa familiar però també popular. Per aquest motiu, a les deu de la nit del dia 24, al Casal de Maià, es va fer una xocolatada i la Quina pro Casal

Sant Esteve

A les sis de la tarda del dia de Sant Esteve, al Casal del poble, es va projectar una pel·lícula infantil i tot seguit, de nou, una jornada de Quina pro Casal.

II Concurs de postres

A dos quarts de sis de la tarda es va fer el segon concurs de postres del Montcal. En aquesta edició –tot i no inscriure-s'hi molts participants– el jurat va haver de prendre una decisió difícil perquè la qualitat culinària dels inscrits era molt elevada.

De tota manera, després de la decisió final –que va ser molt ajustada– es va fer la presentació del llibre Les Postres de Montcal en el qual s'hi podien llegir les receptes del primer concurs que es va celebrar en la passada edició. Seguidament, per continuar amb les activitats, es va fer la Gran Quina pro futbol i, per finalitzar, el tast de les postres del concurs.

Aplec de Santa Magdalena

Al mes de juny, el poble de Maià té la tradició de fer un aplec a Santa Magdalena. Aprofitant el bon temps es reuneixen tota la gent del poble i aprofiten per fer una arrossada en la qual tothom hi està invitat. Finalitzat el dinar, en el cas d'aquest any –hi va haver una gran afluència de gent– es van poder escoltar sardanes.

Festa a Dosquers

El 22 de juliol, la Plaça dels Dosquers va ser l'escenari d'una nit musical gràcies a la Disco Titanic D.J, la qual va anar acompanyada d'un servei de bar, la rifa d'un espatllot i una caixa de vins, així com el sorteig de dos sopars.

L'endemà mateix, a dos quarts d'onze del matí, hi va haver un ofici solemne, amb acompanyament d'orquestra i el concert del Cant de la Terra. En acabar, a la plaça de l'Església, es van poder escoltar sardanes-vermut

L'audició de sardanes va anar a càrrec de la cobla La Principal d'Olot.

Enmig del calor popular, a les sis de la tarda, es va escoltar l'Audició de Sardanes amb la Principal d'Olot i, més tard, la mainada va tenir l'oportunitat de participar en "la

trencadissa d'olles". Seguidament, es va tornar a fer el sorteig d'un pernil, una caixa de vins i dos sopars.

Vigília de Reis

Ses Majestats els Reis d'Orient a l'església de Maià.

El Nadal té moments molt especials, però particularment per a la mainada del poble hi ha una nit molt màgica: la Nit de Reis. Al llarg de tot el dia es van programar activitats precisament per a ells. Per aquest motiu, a les deu del matí, uns 19 nens van participar en el Taller de Fanalets que va tenir lloc al casal del poble.

A les dotze del migdia, el Patge Gregori va recollir les cartes de tots els nens i nenes a la plaça de l'Hort de Can Patllari.

A les set del vespre es va fer la rebuda de SS.MM a Segueró i, a les vuit, la rebuda es va fer a l'església de Maià on va actuar la Coral infantil.

Per finalitzar un dia tan màgic, a dos quarts de nou del vespre, al casal, es va poder veure el repartiment de

Els Reis d'Orient arriben a Maià.

El Patge Gregori recollint les cartes dels nens i nenes de Maià.

regals a tots els nens i les nenes per part de Ses Majestats els Reis Mags. Per finalitzar la jornada es va fer una xocolatada i la Quina de Reis.

Festa Major de Sant Vicenç

La tradicional ballada de sardanes.

El poble de Maià va viure, el passat 19, 20 i 21 de gener, la Festa Major de Sant Vicenç. Dins l'àmplia programació d'actes que es van preparar, destaquen el Repic de Campanes que va tenir lloc el mateix dia que es donava el tret de sortida de la Festa Major. D'entre les altres activitats, destaca la que va tenir lloc a dos quarts de deu del vespre al casal del poble on es va fer el Campionat de Truc.

Un dels actes a mencionar és el partit de futbol que es va disputar, el dissabte a la tarda, entre el Maià i el Castellfollit, en el qual s'hi va aplegar força gent. Una Festa Major no podria tenir una bona programació sense l'actuació d'un grup musical. Per aquest motiu, a les onze de la nit, es va poder gaudir, fins a altres hores –gràcies a les magnífiques temperatures tot i ser al gener– de la *Nova Gamma*.

El diumenge va ser l'últim dia de la Festa. Per aquest motiu, molts dels actes es van centrar en aquest dia de clausura. El primer acte va tenir lloc a dos quarts d'onze del migdia amb l'Ofici Solemne amb acompanyament orquestral. Tot seguit, es van poder escoltar, a la plaça de l'església, sardanes amb la cobla *Selvamar* i, a les dues del migdia, va tenir lloc l'Homenatge a la Vellesa. Preci-

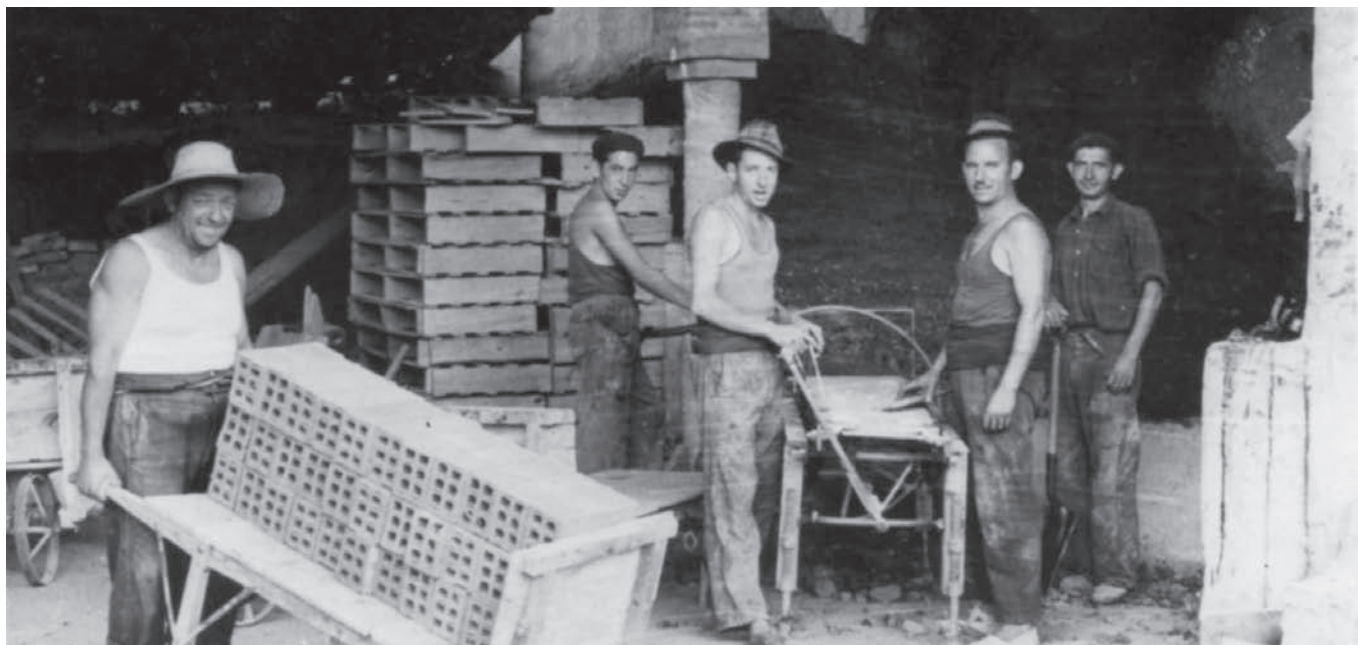

sament en aquest homenatge –un dels actes més ben rebuts per la gent del poble–. Tots els jubilats presents en l'acte tenien el tiquet gratuït. Durant aquest dotzè homenatge es va poder gaudir d'un dinar (amanida, arròs, pollastre i botifarra, postres, pa, vi, aigua, cafè i licors) i en finalitzar es van lliurar records a tots els jubilats del poble. Un cop acabat aquest homenatge, a les cinc de la tarda, va tenir lloc l'últim acte previst per a la Festa Major. Aquest acte va tenir lloc al casal del poble on es va poder escoltar i ballar música popular a càrrec de *Blat de Bona Lluna*.

Fem petar la xerrada

Tonico, una vida per recordar

Alba Sala

Fent rajols.

Anècdotes, tota una vida treballant, projectes, una escapada a França i, sobretot, moltes vivències viscudes, són alguns dels aspectes que defineixen la vida de Joaquim Pons, més conegut com en Tonico. Nascut el dia 18 de juliol del 1942, en una família de 5 germans –ell n'és el quart– en Quim assegura que tot i haver viscut veritables històries –algunes d'elles molt positives i d'altres possiblement es podrien esborrar de la ment– “no canviaria per res del món la vida que m'ha tocat viure”.

Quan fa memòria de la seva infantesa no ha de recórrer a gaires espais de la seva ment per explicar-ho i és que si d'una cosa pot lluir en Tonico és de la memòria que té, sobretot amb dates, noms i anècdotes. Aquell nen que anava a l'escola amb algun dels seus germans i, fins i tot, amb els veïns recorda que: “érem uns 8 o 10 nens que havíem de travessar tots els boscos d'aquí els entorns; i és que jo ja vaig néixer en aquest mas –Mas Tónico–, on encara hi visc. La carretera era sense asfal-

tar i tardàvem uns tres quarts d'hora, a pas normal, fins arribar a l'escola. A més a més, nosaltres tornàvem al migdia per dinar a casa. Imagineu-vos la caminada que ens fèiem diàriament”. Somriu només de parlar del centre escolar on va impartir els seus estudis i és que assegura que: “vaig cantar molts de Cara al Sol i Viva Franco! I és que jo vaig viure aquells temps en el quals encara nois i noies anàvem separats. A més, el meu professor era el capellà, el mateix que ens castigava durament i

En Tónico amb una colla d'amics.

el mateix que el primer divendres de mes ens feia anar a combregar i també amb qui fèiem la doctrina els diumenges i amb qui resàvem durant la Quaresma. Aquells temps –es lamenta– no són com els d'ara. Nosaltres, als 12 o 13 anys ja acabàvem els estudis”.

El que sí recorda és que els seus germans grans –la Maria, en Francisco, la Montserrat i la petita l'Anna Maria– anaven a conferència als vespres. De l'escola en guarda tan bons records que, fins i tot, afirma que amb els que anava a escola junts –algun ja és mort i altres van marxar del poble– encara ara es troben i “anem junts”. Precisament amb tots ells, els qui anaven a escola, són amb els qui va aprendre que els estudis eren importants però que per “*guanyar-te les garrofes havies de treballar com fos. Jo ja ajudava a casa perquè sempre, i fins al moment, hem tingut bestiar i camp per conrear, en unes èpoques més que en d'altres, però sempre hi havia feina. Però recordo que els meus primers duros a preu fet van ser al bosc del Molí d'en Llorenç. Allà fèiem feixes per fer la calç i, a més, vam ser els últims que vam preparar-les perquè més tard ja es va evolucionar en la manera fer-ho. Però vaig compartir el total que van ser 65 pessetes amb un altre noi al qual n'hi vaig donar 10. Així, jo em vaig quedar amb 55 pessetes i si no recordo malament, les vaig guardar i no les vaig gastar*”, diu molt rialler.

En Tónico és una persona que sorprèn en tot moment, no tan sols perquè es podria definir entre tímid i extravertit, sinó també pel seu caràcter emprenedor i és que ell es va quedar a casa “*ajudant el meu pare amb 13*

anys i és que jo ja llaurava amb la mula i ajudava amb el que podia”.

Entre les totxanes i el guix

A en Quim mai no li han caigut els anells per treballar, però l'estiu que ell feia els 15 anys, segons ens recorda: “*vaig començar a treballar a la bòbila de Can Bellsolà a un duro l'hora. Fèiem un total de nou hores i ens trèiem prop de 45 pessetes. Érem pocs però, bàsicament, fèiem de tot i és que ja ho diuen que els rajolers: sol, vent i pluja. A mi i els altres que hi treballàvem, que érem pocs, ja ens estava bé. Aquell negoci és el que va tenir més futur i més tard ja van agafar 4 nois més*”. Però tot i que a priori semblava una feina normal, en realitat no és així. I és que en Quim recorda que: “*ho fèiem tot manual. Arrencàvem la terra, la preparàvem i havíem d'esperar a què s'assequés a fora*”. La vida a la bòbila va ser curta tenint en compte que a prop dels tres anys ja va deixar-ho. Aquí es demostra el caràcter afable i entranyable d'en Tónico i és que quan se li pregunta el perquè de la marxa de la bòbila contesta dient que “*vaig batre l'amo*”. I és que amb raó, en Tónico va decidir marxar. “*Jo durant un temps em dedicava a agafar el tractor i anar per carreteres i barrancs molt dolents. El problema va ser quan va arribar l'època dels carnets. Jo no en tenia i l'amo va contractar un home amb carnet perquè travessés tan sols la carretera i després fos jo mateix qui el tornés a utilitzar per anar per les zones més complicades fins que un dia, una mica més, em que-*

En Joaquim Pons, amb l'alcalde.

do allà mort i estès quan va bolcar el tractor. El fort del cas és que, a sobre, quan vaig arribar, l'amo va dir que algú s'havia queixat i sense ni tan sols preguntar com estàvem. Li vaig contestar que si no li agradava que hi anés ell i vaig agafar la meua vianda i vaig marxar. I allà es va quedar", explica amb un somriure de trapella.

Va passar de l'aigua a la sequedat, i és que quan va acabar de la bòbila va anar a la Guixera de Maià. "Tot era sec i és que havíem d'anar esclafant els rocs amb una maceta. Vaig passar d'anar moll amb els rajols a anar ben eixut a la guixera", ens diu. Però la vida professional d'en Quim encara havia de viure un dels moments en què va passar de l'alegria a la decepció en tan sols 15 dies. "El meu company, en Josep Cros, conegut com en Pitu Patai, va trobar-se un dia un empresari de França quan aquest anava per la carretera. Li va comentar l'oportunitat que tindriem de fer fortuna si anàvem a França. No ens ho vam pensar ni dues vegades. Vam agafar tren i manta i cap a Sant Joan Pladacors, al costat de Ceret. Quan vam arribar allà i vam veure la quantitat de moros que hi havia i com els tractaven, vam veure clar que allò duraria molt poc i -afegeix somrient- sobretot quan vam veure que només érem quatre o cinc catalans, d'entre ells un noi de Bordils. A més, vam veure que per tal que els nois moros treballassin els feien cops al cul i cops de puny al clatell". Però a en Tónico i als catalans ningú no els va tocar perquè tal i com assegura "pobres d'ells que ho fessin". S'estaven en unes casetes fabricades especialment per als treballadors, però allò no era ni fortuna ni alegria. "Ens havien promès 16 duros als guixaires, unes 80 pessetes i, a la hora de la veritat, eren 22 o 24 pessetes. Va ser llavors quan vam dir que havíem d'anar a casa a buscar llençols i ja no vam tornar", explica.

Els néts d'en Joaquim.

A en Tónico mai no li va faltar feina perquè assegura que quan va tornar ja es va espavilar a anar a recollir pinyes amb un constructor "aquella època era la que es feien les cases barates de Besalú. Vaig anar a treballar de manobre a Besalú. Després, fins i tot, vaig arribar a anar a Tossa, Palamós i altres pobles". Però la feina d'en Quim no era precisament la d'un treballador explotat i és que, assegura que: "tenia un txollo. Tan sols havia d'engegar el tractor que donava aire als martells que havien de foradar la pedra. L'havia d'engegar i parar al migdia i fer el mateix a la tarda", detalla amb una rialla intercalada perquè ell mateix reconeix "que estava molt bé".

En Quim i els seus han viscut anys com el 1956, conegut com el de la fred. "Recordo que feia un temps com el d'ara, de molta calor i, de cop i volta, van venir les nevades que van malmetre tots els conreus". Però un dels anys més durs que recorda va ser: "el 1961 o 1962, en què va nevar fins a set vegades. En aquell moment jo estava a Llançà. Vivíem a Can Narra, en una habitació que quan feia mala mar l'aigua ens picava a la finestra. Realment vaig estar molt i molt bé. Però recordo especialment aquell any en què amb les nevades se'ns va enterrar el tractor que utilitzàvem, i fins i tot, el túnel de Portbou va quedar totalment tallat al trànsit. Jo tenia una motocicleta que encara tinc guardada al garatge, una Bultaco. Però se'ns va fer impossible moure'ns i vam decidir anar fins a Girona. Allà, però, ja no hi havia autobusos i vam haver d'agafar un taxi. Recordo perfectament aquella situació", assegura amb el cap baix.

Llavors tenia 20 anys i, amb un noi de Màlaga, van posar-se a treballar instal·lant quatre quilòmetres de canonades de 200, des de Llançà fins a la Cala del Llop. A més, guanyaven 800 pessetes i amb totes les despeses pagades i, després de l'estiu, es va posar a batre

De ben petit, amb l'escopeta.

i ajudar a casa. Va ser entre 1964 i 1965 quan “el meu cunyat va adquirir la guixera Ledesa, perquè en aquell moment era el negoci amb més futur. Va ser així realment i, fins i tot, se'ns va desbordar la feina fins que es van vendre les accions. Al cap de 3 o 4 anys ja vaig plegar d'allà i vaig tornar a la terra on fins encara ara, m'hi dedico”, afirma.

Tard, però van caçar a en Tónico

La vida de navegant i de viatger es va anar acabant. “Jo no volia fer el servei militar i el meu pare ja tenia 65 anys. Vaig posar-me a treballar a la terra del meu pare”, explica. Tot això sense encara estar casat amb la seva futura esposa, l'Antònia Agustí de Can Janessa. “Ens coneixíem perquè quan jo treballava a la bòbila amb el meu cosí ell sortia amb una amiga seva perquè elles anaven a cosir. Aprofitava per espavilar-me per baixar junts, però no va ser fins que vam tenir uns 29 anys que no ens vam casar”, ens confessa. Va ser el 9 d'abril del 1972 i, just un any després, va néixer la Mercè, que acaba de fer-los avis per segona vegada. “Tinc dos néts: la Carla de dos anys i mig, i en Quim de 4 mesos”. El seu segon fill va néixer el 1975, en Josep.

“Vam anar de viatge de nuvis amb el meu millor amic. Fixeu-vos si érem amics que, fins i tot, ens vam casar amb un dia de diferència. Vam anar amb un R6 a Saragossa, Sant Sebastià, volíem passar per Madrid però ens vam perdre i en els vam saltar i vam anar fins a Cartagena”, ens diu.

La terra, la dona i els fills han donat la vitalitat i la força diària a en Quim. Però també la política. I és que des de les segones eleccions democràtiques de Catalunya i

És hora de fumar...

fins al 2003, en Quim ha estat regidor d'obres i camins de Maià. “Nosaltres formàvem part d'un grup independent, però vam haver de fer coalició amb Convergència i Unió per motius de majories. Tot es va acabar, però, quan després de la mort d'en Lluch van sortir uns socialistes els quals van arribar a dir pestes al mateix Lluch. Aquí vaig decidir plegar, i tot que ja forma part del passat, em sento molt orgullós d'haver estat regidor. Tenint en compte, a més, que em desviava per la feina, feia les hores que calia i sempre, sense cobrar”, explica orgullós en Quim.

I és que en el transcurs de la seva vida es poden fer moltes parades tècniques per tal d'anotar en tot moment les seves vivències però, sobretot, aquelles anècdotes que li han quedat gravades en un calaix molt especial de la seva ment: les pel·lícules en mut que passava el capellà al poble, l'amistat amb l'Ernest Lluch i les últimes paraules que recorda amb ell, les corredisses pel bosc quan era més menut i que no volia mirar enrere perquè “estava mort de por” o, fins i tot, l'olor de les làmpades de quinqué, més tard petroli i, fins i tot, butà o per què no, l'olor de la casa on ha nascut i que encara conserva aquells trets característics que la daten des del 1800.

Unes vivències que les ha viscudes en un poble que ell recorda amb nostàlgia perquè assegura que “ha canviat moltíssim. Abans hi havia dues botigues, un estanc, uns cines, una sala de ball i ara ja no queda res. Només la gent que hem viscut aquí ho podem entendre”. Tot i la nostàlgia d'aquells temps, el poble continuarà viu i amb molta força, sempre que quedi gent com en Tónico que amb les seves vivències i caràcter emprenedor fan ressuscitar l'aroma i l'esperit del poble de Maià de Montcal.

Maià, C.E es troba a tercera regional i ha demostrat a tota la seva afició i als altres clubs –que es troben dins la seva mateixa categoria– que és més que un club. No tan sols per la seva afició, les ganes i empenta que tenen tots els seus jugadors, sinó també perquè cadascun d’ells –indistintament de la seva qualitat– han demostrat ser uns grans jugadors i que són capaços d’enfrontar-se a qualsevol equip rival i admetre qualsevol resultat, sigui una victòria o una derrota.

Precisament l’equip directiu, entrenadors i jugadors, volen donar les gràcies a l’Ajuntament per haver-los deixat formar part d’aquest primer número de *La Maliana* i poder parlar de Maià, C.E el qual el formen: Sylla Abroudahamane, David Abulí Rigall, Pep Alabert Rigall, Jordi Bagó Rovira, Pep Carrillo Nabot, Carles Clos,

Esports

Futbol

Jordi Comamala Serrano, Joan Comas Tubert, Víctor Cortés Grande, Miquel Del Saz Artes, Ibrahima Diarra, Joan Genabat Ribera, Marc Hurtós Garcia, Josep José Bassó, Lluís Oliveras Estivill, Marc Oliver Pou, Robert Oliver Pou, Marc Pomés Colomeda, Josep Pons Agustí, David Prats Mauné, Narcís Prujà Rigall, Jaume Reig Sais, Xavier Serra Suñé, Marc Vaquero Garrido, Jordi Vilà Gayolà i com entrenadors Joan Reig Madevall i Baldiri Bosch Castany.

Tots els aficionats que formen part d’aquest club són un grup d’amics i, fins i tot, una família que els segueixen partit rere partit, independentment del resultat. Per aquest motiu, conviden tothom que encara no hagi vist aquest grup d’ambiciosos jugadors a seguir aquesta segona volta.

IX Marxa BTT Maià de Montcal - Dosquers

L’Ajuntament de la població, així com Pedal Maià, van organitzar, amb la col·laboració de prop de quinze entitats i empreses, la novena Marxa BTT Maià de Montcal -Dosquers. L’acte, que va tenir lloc el passat 18 de juny, va assolir totes les expectatives i va obtenir uns 80 participants. I és que la marxa ofería la possibilitat de gaudir d’un lloc, un paratge incomparable i un terreny ideal per no deixar de rodar, pujar i baixar. Es podia escollir el recorregut: per una banda hi havia el de 15 quilòmetres i, per l’altra, el de 30. La primera part de recorregut havia de transcórrer sota una atapeïda vegetació d’alzines i pins. La segona part, en el turó de Santa Magdalena, on es podia gaudir de paisatges com el de la Garrotxa, l’Alt Empordà i fins el Golf de Roses.

La marxa s’inicià a les vuit del matí a la zona esportiva, espai on els mateixos participants feien la inscripció.

La sortida es va iniciar puntualment a les nou del matí i en els avituallaments, on s’oferia beguda i productes energètics per a qui els necessités, van ser puntualment situats on ja s’havia indicat amb anterioritat.

Tots els participants van arribar a la fi del recorregut –el qual estava tancat al trànsit i degudament senyalitzat amb cinta de plàstic i, fins i tot, marques de guix al terra– i van poder gaudir d’una gran botifarrada i llom a

la brasa, així com pa amb tomàquet, begudes, postres, cafès i moscatell, per refer-se de l'esforç físic. A més a més, després de tota la cursa, es va fer un sorteig en el qual es van regalar diferents obsequis.

I és que aquesta Marxa BTT, així com d'altres que organitza Pedal Maià, són tot un èxit gràcies a la participació dels mateixos membres de l'entitat, com també de veïns de pobles dels entorns que s'adhereixen a les seves iniciatives.

Societat de Caçadors de Maià

“Carreró sense sortida”

Abans de tot, vull agrair l'oportunitat que se m'ha ofert de poder donar la meua opinió en aquest primer número de la revista Maliana. Com a president de la Societat de Caçadors de Maià crec sincerament –i així també ho veuen els meus companys– que actualment els qui formem aquesta societat ens trobem en un carreró de difícil sortida.

Nosaltres som un col·lectiu de 40 caçadors que practiquem aquest esport. Som coneixedors de tot el territori, recs, muntanyes i, entre altres, de les planes de Maià i Dosquers. Col·laborem amb el medi ambient, ja que netegem camins i, fins i tot, carreteres dels nostres boscos. A més, col·laborem amb una aportació econòmica –dins les nostres possibilitats– amb l'ADF de Maià.

Malgrat tot, i sentint-ho de tot cor, hi ha un col·lectiu de gent –per sort reduït– que no entén l'esport que practiquem perquè els molesta els crits dels gossos, el soroll dels cotxes a les vuit del matí, així com els trets de les escopetes.

Creiem que és exagerat perquè, en definitiva, és un esport més, el qual per a nosaltres és molt gratificant no tan sols pel fet de reunir-nos uns quants amics, sinó també perquè és un dels moments en què podem gaudir de la

natura i de l'entorn del nostre poble. Nosaltres continuarem practicant la caça, respectant el medi ambient, complint la llei i col·laborant amb l'ADF. Només em queda afegir que per a nosaltres és molt important no molestar els veïns, però que crec que seria bo que tothom entengués que nosaltres tenim el mateix dret que la resta de la gent de practicar l'esport que més ens agrada.

Josep M. Alsina

President de l'Associació de Caçadors de Maià

Matança del porc

Una de les activitats més populars que porten a terme els caçadors és la trobada anual que fan –els caçadors, les seves esposes, familiars i amics– per fer una matança del porc.

Aquesta trobada comporta uns dos dies de feina. En primer lloc, s'ocupen de matar-lo i normalment, com en l'última ocasió, té lloc un divendres.

El dissabte és el dia que es troben tots junts a l'escorxador on hi ha una barbacoa. Junts s'ocupen de preparar un dinar popular en el qual s'hi adhereix tothom del poble. Amb un preu simbòlic tothom qui ho vulgui pot delectar el seu paladar amb un dinar totalment tradicional consistent en una amanida, mongetes

seques i tot el que se n'extreu del porc: des de carn de perol, botifarra, cansalada i altres delícies.

És una activitat que sorgeix del grup de caçadors del poble que són companys d'esport, amants de la natura i amb ganes d'impulsar trobades i dinars populars però, sobretot, que tothom del poble hi pugui participar.

Història

Maià, un poble petit però amb molta història

Estem tan acostumats a parlar de l'antiguitat dels nostres veïns, Besalú, que no ens n'adonem que nosaltres som gairebé tan vells com ells. Un document de l'any 925 –parlem de més de mil anys– parla de “villa Malgano, in comitatu Bisuldunensi”, el primer nom, per tant, segons llegim en l'Onomasticon Cataloniae, de Joan Coromines, una de les persones que ha estudiat més a fons els noms de pobles, ciutats, llocs i indrets de casa nostra.

L'any 971, el nom del nostre poble el veiem escrit com a Maliano o en un document en el qual el comte Miró dona un alou al monestir de Besalú veiem escrit “in villa Maliana”, que és precisament el nom que hem volgut donar a la nostra revista municipal. Durant un temps, s'usen noms semblants, com Malano, Maliano, Malanno o Maiano.

D'on ve el nom del nostre poble? ens podem preguntar. Per descomptat que en aquell temps no s'escrivia tant com ara i, per tant, no és fàcil trobar una explicació convincent. Si tornem al filòleg Joan Coromines, ell està convençut que Maià té en el seu origen en el nom de la família romana Manius o bé Manilius, que després es convertiria en Manlianus i amb el temps s'aniria transformant en Maià. Com podeu suposar, tot això és discutible com ho són els orígens de la majoria dels noms de pobles i ciutats. Mentre no es demostrï el contrari, jo faig cas de Joan Coromines, que ens ha deixat dotzenes de llibres, fruit dels seus estudis, crec que ben fonamentats.

Per què, encara ens podem preguntar, s'hi va afegir Montcal? Doncs, segons el mateix Coromines, per evitar confusions amb Meià s'hi va afegir el nom del puig Montcal, que hi ha al damunt del poble. El nom de Meià el trobem en molts indrets de Catalunya. Hi ha la conca de Meià, situada a la Noguera, entre el Montsec de Rúbies i la serra de Sant Mamet. Allí hi ha els pobles de Vilanova de Meià, Figuerola de Meià i, entre mig, Santa Maria de Meià, molt reanomenat en els annals històrics, perquè és on hi havia el gros monestir d'aquest nom, que fou destruït pels sarraïns l'any 1003.

A Andorra trobem “El Maià”, un serrat entre Envalira i la vall naixent de l'Arieja. I també Pic de Maians i Pic i Solana de la Maiana.

Tot el que acabo d'explicar és pura història. Però també ens podria servir per fer alguna excursió i anar a conèixer indrets que tenen el mateix nom que nosaltres i aneu a saber si algun dia no es podria fer algun agermanament.

Dosquers, “dos penyals”

Dintre del mateix municipi, tenim un altre poble, Dosquers. He hagut d'anar al Diccionari etimològic complementari de la llengua catalana, del mateix Joan Coromines, per trobar l'origen del nom de Dosquers. I és que primer cal cercar el significat de la paraula “quer”. Textualment diu el diccionari: “Roca, penyal, molt de venerable antiguitat, avui en desús, però continua en un gran nombre de topònims (El Quer, Queralbs, Queralt, etc), amb formes corresponents en occità, francoprovençal i francès central, derivat de “CARIU, d'origen preromà, probablement cèltic potser procedent d'una arrel karr (pedra, roca) i germà del basc (h)arri (ant. Karri) “pedra”.

Coromines, després de donar molts exemples de paraules amb el “quer”, cita explícitament Dosquers i diu textualment que significa “dos penyals”, sense més explicacions. Hi són els dos penyals?, em pregunto. De memòria no ho recordo, en tot cas és qüestió de buscar-los.

Dosquers no és tan antic com Maià, però Déu n'hi do. L'església de Sant Martí (Sancti Martini de Duobuscheriis) surt documentada per primera vegada el 1278, el que vol dir que molt més antiga.

De moment ja sabem els nostres orígens. Més endavant, caldrà explicar més història dels nostres dos pobles. En parlarem, de ben segur.

Pep Collelldemont

Parròquia

Tot recordant un home bo: Mn. Eugeni Serra i Sala

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Mossèn Eugeni, Pep Sastre, Fina Serra, Margarita Renart, Rosita Palomar, Angelina Rigall, M. Àngels Prat, Esther Prada, Catalina Cruañas, M. Antònia Gratacòs, Marta Renart i Anna Pons.

Mn. Eugeni Serra Sala, que aquest desembre ens ha deixat, va ser regent de la parròquia de Maià de Montcal, aproximadament des del 1964 al 1969.

L'arribada d'aquest home senzill, planer, franc i generós –entre molts altres qualificatius– va significar per a aquest poble un alliberament. Amb un llenguatge més polític, podríem dir que amb ell vam passar d'una dictadura militar religiosa a una democràcia.

Al poc d'arribar al poble, es va comprar un Citroen 2CV i va fer saber que el cotxe estava a disposició de qui ho necessités i, realment, així va ser. Amb aquest cotxe portava els feligresos al metge i els escolans a fires, colònies i, fins i tot, a acampar. Aquestes sortides li ocasionaren més d'una enrabiada amb la seva mare,

la senyora Engràcia –la Sra. Desgràcia per als escolans. Per evitar els crits, els feia pujar a la plaça a fi que la mare no se n'assabentés.

Mn. Eugeni va ser el promotor de les colònies dels nens del poble a Colera que es realitzaren durant 3 anys. Fou aquí que el mossèn es modernitzà i passà de la sotana al clergyman amb el vist-i-plau de les monitores: la Rosita, la Fina i la Roser Fàbrega.

Aquest home benèvol, curiosament aficionat a les traveses, no va tenir mai un no per resposta cap a ningú. Amb aquest escrit volem retre-li homenatge, recordar-lo i assegurar que els qui el vam conèixer no l'oblidarem mai.

Montse Pou

Gastronomia

Estofat de senglar

Ingredients:

- 1,5 kg senglar
- 1 llimona
- 2 cebes
- 4 grans d'all
- 1 tomàquet
- 4 patates
- 1 fulla llor
- 1/2 cullerada de farina
- 1/2 got de vi
- 1 tall de xocolata

Elaboració:

El dia abans de la cocció cal netejar la carn del senglar traient els ossos més grossos, el greix i la carn sangosa. Tot seguit, es posa la carn a macerar amb 2 litres d'aigua i el suc de la llimona per tal que quedi més blanca. Es deixa reposar tota la nit.

L'endemà es rosseja la carn amb una paella amb oli. Quan la carn és ben rossa es treu i, en la mateixa paella, es rosseja la ceba i els alls. Un cop ros s'hi tira el tomàquet. Quan el sofregit és ben fet, s'agafa una olla i es barreja el senglar, el sofregit, la farina, el llor, el vi i la xocolata i es deixa coure una estona fins que el vi es redueixi. Llavors, s'hi posa aigua calenta que ho cobreixi tot i es deixa que bulli durant 1,5 h o 2 h ben lentament.

Un quart d'hora abans d'acabar l'ebullició, s'hi posen les patates tallades a daus. I un cop cuites ja estarà a punt per menjar.

Bon profit!

M. del Mont Rubert Costa

Salut

El refredat i la grip

Consells per als pacients

El refredat és una malaltia lleu provocada per virus. Causa aquests símptomes: mocs, nas tapat, mal de coll i de cap, tos, ulls plorosos. Acostuma a començar pel nas i per la gola, i després pot baixar als bronquis. Al cap d'uns quants dies es cura sense tractament. Es poden patir entre 2 i 5 refredats per any. Els nens petits en tenen més. La grip també és una malaltia causada per virus. Apareix com a epidèmia a l'hivern, coincidint amb els mesos de fred. Comença de cop, amb febre alta (39° - 40° C), dolors musculars, mal de cap i de coll, males-tar general, nas tapat i tos seca. Pot provocar diarrees, nàusees i vòmits (sobretot en nens). Altres virus poden produir les mateixes molèsties.

Cal que tingueu paciència, que no espereu trobar-vos bé de seguida. No podeu mantenir el ritme de vida habitual. La febre que provoca la grip dura 4-5 dies, i la tos i el cansament poden durar 3 setmanes.

Com podeu prevenir el refredat i la grip?

El contagi és mitjançant les mans i l'aire. Si teniu la grip o conviu amb algú que la té o que està refredat, seguïu aquests consells:

Renteu-vos sovint les mans i feu servir mocadors d'un sol ús per mocar-vos i per tapar-vos la boca i el nas quan tossiu o esternudeu.

Llenceu els mocadors en una bossa i lligueu-la.

Ventileu l'habitació on hi ha algú amb la grip, obrint-la finestra diverses vegades cada dia.

No hi ha vacunes per al refredat. La vacuna de la grip prevé la grip, però no el refredat. L'efecte de la vacuna de la grip dura un any.

Què heu de fer?

Descanseu i tingueu cura de la vostra salut. Beveu aigua, sucs, brous o infusions. Si no teniu gana, no cal que mengeu aliments sòlids.

No hi ha cap medicament que curi la grip ni el refredat, però n'hi ha alguns, com ara el paracetamol, que ajuden

amillorar el mal de cap, la febre i les altres molèsties.

Els antibiòtics no curen ni el refredat ni la grip.

No és convenient fumar. Pot ser un bon moment per deixar definitivament el tabac. Preneu una dutxa o un bany per estovar els mocs. Poseu-vos sovint sèrum fisiològic o aigua amb sal al nas

Per a la irritació de la gola van bé els caramels sense sucre. Eviteu tossir i gargamellejar si no és per treure mocs: quan tossiu us rasqueu la gola i augmenteu la irritació i la tos.

Per respirar millor per la nit i aconseguir que no se us assequi tant el coll i això us provoqui tos, podeu posar trossos de ceba crua a la tauleta de nit.

En el cas de la grip, a més a més, us recomanem repòs.

Si heu de faltar a la feina, poseu-vos en contacte amb el vostre centre de salut per tramitar la baixa laboral.

Sobretot, no deixeu cap tractament que prengueu habitualment quan tingueu un refredat o la grip.

Quan heu de consultar el personal sanitari?

Podeu passar la grip i el refredat sense que us atengui cap professional sanitari. Si teniu dubtes, podeu trucar al vostre centre i consultar el personal d'infermeria o de medicina que us atén habitualment. Les farmàcies són també un punt de consulta sanitària. Podeu fer-hi consultes o trucar al telèfon de Sanitat Respon 902 111 444.

Us donaran consells per curar-vos la grip i el refredat comú. Si cal, podeu desplaçar-vos al centre de salut i a la farmàcia encara que tingueu febre. La febre no és motiu d'urgència.

En el cas de la grip, només cal que consulteu el metge o la metgessa de capçalera si no milloreu a partir del 4t-5è dia o teniu ofec. També, si sou una persona gran o amb una malaltia crònica.

Recordeu que la utilització racional dels serveis d'urgències evitarà que es col·lapsin i permetrà que s'atenguin adequadament els casos greus.

Medi ambient

L'aigua: un bé escàs

Què puc fer per estalviar aigua?

L'aigua té diversos usos, com poden ser l'agricultura i la ramaderia, els usos industrials, els usos recreatius i els usos domèstics. Aquest últim representa el 18% de l'aigua consumida a Catalunya i es calcula en uns 250 litres per persona i dia.

La nostra actitud individual com a ciutadans i els nostres hàbits poden rebaixar molt aquesta xifra (fins a un 30%). Estalviar aigua és molt fàcil i es troba a l'abast de tots.

22 de març, Dia Mundial de l'Aigua

Consells per estalviar a casa

- Si tanquem l'aixeta en rentar els plats a mà, en rentar-nos les dents o en afaitar-nos, podem estalviar una mitjana de 14 litres cada vegada.
- Omple el rentavaixelles i la rentadora a la màxima capacitat abans d'utilitzar-la. Quan n'hem d'adquirir hem d'assegurar-nos que disposen d'un dispositiu d'estalvi d'aigua, senyalitzat amb l'etiqueta ecològica.
- Si col·loquem dues ampolles plenes o bé totxanes dins el dipòsit del WC, o instal·lem un sistema de buidatge regulat, podem reduir el consum a la meitat.
- Si ens dutxem en comptes de banyar-nos podem estalviar uns 200 litres cada vegada.
- Tanca bé les aixetes que degoten i revisar-ies. El consum mitjà d'una aixeta que degota és de 30 litres al dia, uns 500 litres al mes i 6.000 litres a l'any!
- Si rentem el cotxe amb un sistema a pressió en lloc de rentar-lo amb una mànega, podem estalviar fins a 300 litres d'aigua.
- Estalviar aigua també estalvia energia, ja que si gastem menys aigua ens cal menys energia per escalfar-la.
- Podem estalviar aigua amb les dutxes i aixetes econòmiques, que barregen aigua i aire.

Consells per estalviar al jardí

- Si reguem el jardí al matí ben d'hora o al vespre podem estalviar aigua, ja que es redueix l'evaporació. També és aconsellable, per disminuir l'evaporació, deixar la gespa a una mida més alta si l'estiu és sec.
- Plantar vegetació mediterrània autòctona també estalvia aigua, perquè és més resistent, menys consumidora d'aigua i igual de bonica.
- Utilitza l'escombra en lloc de la mànega és molt recomanable per netejar patis i terrasses.
- Utilitza amb mesura sabons i suavitzants. Escollir-los sense fosfats i preferentment concentrats significa usar-ne en menys quantitat.
- Cal guardar els olis de fregir en recipients que tanquin bé i portar-los a la deixalleria, no llençar-los a l'aigüera.
- Cal portar a la deixalleria dissolvents, pintures, medicaments caducats... No els llenceu mai al wàter o a l'aigüera, com tampoc compreses o preservatius.

Més informació:

Agència Catalana de l'Aigua (ACA)
<http://mediambient.gencat.net/aca/>

Caixa d'eines ambientals. Ajuntament de Barcelona, 1998.

L'aigua i la ciutat. Guies d'educació ambiental núm. 7. Ajuntament de Barcelona, 2002.

Temps era temps...

Les escoles

